

भास्य (vom caus. von 2. भास्) adj. *was zur Erscheinung gebracht werden muss*: पुत्रादिभूयर्ष्यत्तस्य ऋडस्य चैतन्यभास्यत्वेन Vedāntas. (Allah.) No. 90. भास्यसूत्र Titel eines Abschnittes im Kātantra, den AUFRECHT Verz. d. Oxf. H. 169, a, 22 durch *praecepta de formarum grammaticarum significatione* wiedergiebt.

भास्वतीकरणा (भा° + क°) n. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 841. COLEBR. Misc. Ess. II, 383 u. s. w. — Vgl. भास्वती u. भास्वत्.

भास्वत् (von 1. भास्) P. 8, 2, 9, Sch. 1) adj. *scheinend, leuchtend, glänzend*; = भास्कर TRIK. 3, 3, 176. = भास्वर MED. t. 138. (उवा:) भास्वती नेत्री सूनृतानाम् RV. 1, 92, 7. 113, 4. NAIGH. 1, 8. SONNO RV. 10, 37, 8. Augen CAT. Br. 7, 3, 12. समिध् KĀT. ÇR. 4, 14, 3. VS. 13, 63. AIT. Br. 4, 23. TS. 4, 3, 11, 3. Nir. 2, 6. Flüsse NAIGH. 1, 13. लोकाः KHĀND. UP. 7, 11, 2. MAITRAJUP. 6, 5. M. 1, 77. 4, 243. MBH. 2, 289. 1892. कीर्ति 3, 10592. 4, 48. 7, 3784. 9633. BHAG. 2, 11. HARIV. 893. 933. भास्वतां वरः 1331. 3183. 10993. R. 1, 44, 30. 2, 83, 6. R. GORR. 2, 100, 16. भूषणानि 5, 32, 32 (भास्मत्ति gedr.). KUMĀRAS. 6, 60. Spr. 863. VARĀH. BRH. S. 43, 6. PAÑĀK. 2, 4, 21. KATHĀS. 29, 182. 33, 18. 38, 25. MĀRK. P. 101, 19. PRAB. 13, 5. 21, 4. 81, 11. प्रुल्ल° BHĀSHĀP. 40. — 2) m. a) *die Sonne* AK. 1, 1, 30. TRIK. H. 98. an. 2, 182. MED. HALĀJ. 1, 35. RAGH. 16, 44. KĀM. NĪTIS. 3, 74. Spr. 317. 1172. 2623. KATHĀS. 19, 106. MĀRK. P. 77, 35. 37. 103, 2. DHŪRTAS. in LA. 74, 1. — b) *Held* ÇKDR. u. WILSON angeblich nach MED. — c) *Glanz, Licht*: = दीप्ति H. an.; wohl fehlerhaft für दीप्त. — 3) f. भास्वती a) *die Residenz des Sonnengottes* ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — b) Titel einer Schrift COLEBR. Misc. Ess. II, 334; vgl. भास्वतीकरणा. — Vgl. प्र°, प्राण°.

भास्वर (von 2. भास्) 1) adj. f. *glänzend, glänzend* P. 3, 2, 175. VOP. 26, 156. MED. t. 138. पुरुषो° वर्णाः CAT. Br. 14, 9, 1, 17. रूप MAITRAJUP. 6, 17. ARĒ. 10, 2 (v. l. भासुर). MBH. 1, 1006. 3118 (v. l. भासुर). 8290. प्र-भामर्कस्य भास्वराम् 2, 81. सभा 283. रथ 6, 1849. HARIV. 9330. R. 1, 30, 8. SUÇH. 2, 330, 5. Spr. 919. 3159, v. l. KĀM. NĪTIS. 1, 63. KATHĀS. 33, 153. अतिचन्द्रार्क° HARIV. 8971. सत्त्वार्क° PAÑĀK. 3, 13, 2. रत्नद्युति° KATHĀS. 21, 72. 23, 186. 33, 38. परम° HARIV. 1603. R. 1, 23, 14. 37, 14. 64, 7. सु° 73, 34. अ° TARKAS. 13. — 2) m. a) *die Sonne* ÇKDR. WILS. — b) *Tag* RĀGĀN. im ÇKDR. — c) N. pr. eines Trabanten des Sonnengottes, den er Skanda überlässt, MBH. 9, 2533. eine buddh. Gottheit LALIT. 37 (statt der zwei Namen Prabhāvājña und Bhāsvara bei FOUCAUX hat die ed. Calc. 49, 6 प्रभाव्यूकभास्वरः). — 3) n. *Costus arabicus oder speciosus* (कुष्ठ) ÇABDAK. im ÇKDR. — Vgl. प्र° und भासुर.

भिःखराज m. N. pr. eines Fürsten RĀGĀ-TAR. 8, 2316.

भिन् (altes desid. von भञ्), भिन्ते DHĀTUP. 16, 5. (einen Theil für sich haben wollen) sich Etwas (acc. gen.) erbitten, erwünschen RV. 1, 73, 6. 7. सूक्तेन भित्ते सुमतिं तुराणाम् 171, 1. पितृ भित्ते वयुनानि विद्वान् 132, 6. 2, 28, 1. 3, 33, 2. 56, 7. 61, 1. रघोरिव अर्वसो भित्तमाणाः 4, 41, 9. द्रविणम् 7, 10, 3. 32, 17. इदं ह नूनमेव सुभ्रं भित्ति मर्त्यः 8, 18, 1. 9, 70, 2. erbetteln, betteln um: धानाः ÇĀRKH. GRHJ. 2, 8. यज्ञार्थमर्थं भित्तिवा यो न सर्वं प्रयच्छति M. 11, 25. बहुशो भित्तापि भित्ति भवता Spr. 3402. mit dem abl. der Person: न यज्ञार्थं धनं प्रददामि भित्ते कर्हिचित् M. 11, 24. स्वाराज्यं यच्छतो मौढ्यान्मानो मे भित्ति वत । ईश्वरात्तीणपुण्येन

फलीकारानिवाधनः ॥ BUĀG. P. 4, 9, 33. एवं बलेर्मर्त्यो राजभित्तिवा वामनो हरिः 8, 23, 19. प्रदुर्भित्ति von einem Çūdra erbettelt JĀGĒ. 1, 127. Jmd (acc.) bitten um Etwas (acc.), um Nahrung bitten, betteln, anbeteln VS. 30, 18. CAT. Br. 14, 3, 3, 5. स्वमेवाचार्यज्ञायां भित्ते 3, 7. अप्रत्याख्यायिन्म् ÅCV. GRHJ. 1, 22, 4. 6. भवत्पूर्वा ब्राह्मणो भित्ते PĀR. GRHJ. 2, 4. KHĀND. UP. 1, 10, 2. 4, 3, 5. KAUSH. UP. 2, 1. भित्तिष्ये राजसत्तमम् MBH. 3, 13267. 9, 2323. R. GORR. 2, 32, 37. पौरवं गां भित्ते P. 1, 4, 51. Sch. मातरम् — भित्ते भित्ताम् M. 2, 50. तं (अर्थ) त्वां भित्ते MBH. 14, 1667. तं त्वम् — भित्तिमुर्हसि विक्रमास्त्रीन् R. GORR. 1, 32, 7. भित्तिता विक्रमानेतास्त्रीन् S. BHATT. 6, 9. गुरोः कुले न भित्ते M. 2, 184. 11, 5. भैतव-द्विन्माणायां MBH. 1, 1640. 12, 3425. R. 2, 73, 30. R. GORR. 2, 66, 38. act.: भित्ते वञ्चिणे MBH. 3, 16986. वरवो यस्य भित्ति 13, 1625. Nach dem DHĀTUP. भित्तायामलाभे (d. i. betteln) लाभे (d. i. erbetteln) च, nach KĀT. und MAITR. याञ्जायाम्, nach VOP. im ÇKDR. लाभार्थलेभोक्तिक्लिशि d. i. erbitten, erbetteln (लाभ), bitten (अर्थ), anbeteln (लेभोक्ति), am Bettel sein.

— caus. Jmd betteln machen, zum Bettler machen RĀGĀ-TAR. 5, 337.

भिन्ना (von भिन्) u. das Betteln, Anbeteln: तेषां (subj.) तदानीडचितमित्वलस्यैव (obj.) भित्ताम् MBH. 3, 8614. f. आ dass. H. c. 93.

भिन्ता (wie eben) f. P. 4, 2, 38. 1) *das Betteln* AK. 3, 3, 6. 3, 4, 39, 226. H. an. 2, 567. MED. sh. 20. भवत्पूर्व ब्राह्मणो भित्तां यातु Einschlebung nach ÅCV. GRHJ. 1, 9. CAT. Br. 14, 3, 3, 7. PĀR. GRHJ. 2, 7. भित्ताम् — चरत् M. 6, 56. भित्तामटति PAÑĀK. 3, 13, 18. भित्ता धमन् KATHĀS. 36, 76. VID. 67. कश्चिद्वित्तां करोति PAÑĀK. 1, 3, 26. भित्ताबलिपरिश्रातः M. 6, 34. भित्ताबलि-श्राद्धम् (so die ed. Bomb.) MBH. 3, 14682. Spr. 1412. भित्ता बलं भित्तुकाणाम् Spr. तत्रियाणां im 4ten Th. PAÑĀK. 7, 8. ÇUK. in LA. (II) 34, 13. — 2) *Erbetteltes, Almosen* H. 813 (= यासमात्रक). H. an. MED. AV. 11, 3, 9. भवति भित्तां देहि KAUC. 37. ÇĀRKH. GRHJ. 2, 14. भित्ते भित्ताम् M. 2, 50. Spr. 3402. भित्तां च भित्ते दद्यात् M. 3, 94. 95. 96. 4, 248. 6, 7. नानुशासनवादाभ्यां भित्तां लिप्सेत कर्हिचित् 6, 50. Spr. 2043. fg. भित्तां प्राप्य KATHĀS. 30, 94. °शेष PAÑĀK. 116, 18. °कदम्बक AK. 2, 7, 46. प्रेतस्य शरीरं भित्ताया (गन्धमात्यानादिलक्षणाया Schol.) वसनेनालंकारेणेति संस्कुर्वति KHĀND. UP. 8, 8, 5. In comp. mit dem erbetenen Gegenstande: इतो वैवस्वतं गत्वा भित्तिष्ये — पुत्रभित्तां देहि gieb mir den Sohn als Almosen R. GORR. 2, 66, 38. — Nach AK. 3, 4, 39, 226. H. an. und MED. ausserdem Dienst (सेवा) und Lohn (भूति). — Vgl. दुर्भित्त, सुभित्त. मास-भिन्ता, भैत.

भिन्ताक (wie eben) nom. ag. (f. ई) Bettler P. 3, 2, 155. VOP. 26, 147.

भिन्ताकरण (भि° + क°) u. das Betteln DHŪRTAS. in LA. 74, 3.

भिन्ताचर (भि° + चर°) 1) nom. ag. f. ई auf den Bettel ausgehend, betteln, Bettler P. 3, 2, 17. VID. 66. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Bhogā RĀGĀ-TAR. 8, 17. 226. 235. 543. 552. fg. 704. 718. 860 u. s. w.: er wird auch भिन्नु genannt.

भिन्ताचरण (भि° + चर°) n. das Ausgehen auf den Bettel: °चरणं चर ÇĀRKH. GRHJ. 2, 6. 12. PĀR. GRHJ. 2, 4.

भिन्ताचर्य n. dass.: °चर्यं चर CAT. Br. 14, 6, 4, 1. 7, 2, 26. PĀR. GRHJ. 3, 12. °चर्या f. dass. 2, 4.

भिन्ताचार adj. = भित्ताचर Spr. 1989 (durch das Metrum bedingt).

भिन्ताटन (भिन्ता + अट°) 1) nom. ag. auf den Bettel gehend, Bettler. —